

Հանդիսակցանքերի մեծ մասը, մասնաւորապէս տիրակալները եւ օրիորդները, եկեղէնի հասարակ հետաքրքրութիւնն ասիական եւ մի քիչ էլ իրանց ցոյց տարու համար կային եւ այնպիսիները, որոնք նախանձայնութիւն լինելով ամեն մի ազգային գործի, եկեղէնի տեսնելու, թէ ինչ է արված ամբողջ ուսումնական տարվայ ընթացքում:

Այդպէս կատեմ, որ հանդէսի ծրագրերը կազմված էր շատ ազատ. հանդէսը սկսվեց Կապուպանից, առաւել եւս ճարտար երգեց, յետոյ ամբիօն բարձրացաւ. Բենիկ վարդապետը եւ սկսեց իրան յատուկ ժեստերով եւ ղէկվամարջի միջոցով ճանախօսել:

Ինչպէս ասէք չանեց նա. այստեղ կային եւսակալներին, ինքնագործներին, նախատիւր, բամբասանք, զուր յոյսեր, ցնորքներ եւ չնդած բաներ, առաւել եւս ճարտար, մինչդէռ արհեստը, մինչդէռ, մինչդէռ չէր լինէր այսպէս կը լինէր, այնպէս չէր լինէր եւ այն եւ այն նախ եւ առաջ նա մէջ բերու. նախկին տեսուչների արածը, իր տեսիլով՝ քանդակ, իբր թէ նրանք զարդոց ղէկի անդունդն էին տանում եւ թէ՛ կթէ ինքնը չէր լինէր՝ այսօր զարդոցի գերեզմանի վրա ծաղիկներ կը ցանէինք: Ինչպէս Քրիստոս եկաւ աշխարհ եւ որոնում արմատախիլ արաւ արտից ու նրա տեղը զորեն ցանեց, այնպէս էլ ինքը հայր տեսուչը, գալով Լարարազի թեմական դպրոցը, հետագրեց որոնները, նրանց տեղ նշանակեց իր ընտրի մարդկանց, պարզ ասած՝ Բենիկ հետագրեց համարարանական ուսուցիչներին եւ տեղը զրեց ճեմարանականներին: Հայր սուրբն էլ գովասանական խօսք չէր մնաց, որ չը շաշլէր իր պաշտօնակիցների արժանաւարտութիւնների մասին: Հասարակութեան աչքին թող փնտրու համար՝ նա միայն համարարաններում եղած երկուսի անունները տուեց, զանազան ստանկաններ կայցնելով. չը գիտեմ, ինչ որ մէջը Պարիզի ինքուստիտուտի թէ ինչ համարարանն է վերջացրել եւ յետ այնորիկ եկել Գերմանիա, այստեղի համարարաններն էլ է տեսել եւ մի ինչ որ ընկերութեան անդամ գրվելով եկել հայր սուրբի փէշից կպել. միւսին էլ տարաւ. Պարիզ, այնտեղից հանեց բերաւ Եւրոպայով, անցկացրեց կովկաս, ուր նա չը հաւանեց թիֆլիսը եւ միւս մեծ քաղաքները, այլ զիմեց էլի նոյն հայր սուրբին. երրորդն էլ ի պարծանս հայր սուրբի, աւարտած է, ինչպէս եւ ինքը... ուսաց համարարանը, լսեցէք, ուսնի կուրծքից կզգարած համարարանական նշանն էլ ինչ կուզէք, 12 ուսուցիչներից 3-ը իբր թէ համարարանական. ահա փայտուն խումբ, գովասանքի արժանի խումբ, իսկ միւսները ուսմանը ճեմարանը վերջացրած եւ ուսմանը ներսիստան ու նոյնանման միջնակարգ դպրոցներ:

Այժմ շարունակեմք հետեւել հանդիսի ծրագրին. Հայր սուրբի ճառը երկար տեսեց, նա խօսեց, ինչպէս եւ միշտ, շատ խօսեց, ոտանաւոր էլ մէջը կոխեց:

Եւ ահա Բենիկ վարդապետը ճառում է եւ գործի մասին. Դպրոցի վառարանները կարգի բերվելին՝ ծախս, զանիւծը զարգարվից՝ ծախս, զնայի Էլմիածին կարեւոր գործերով... ծախս, եկայ Էլմիածին՝ ծախս, զնայի Նուխու գաւառը կարեւոր գործերով՝ ծախս, եկայ այնտեղից՝ ծախս, ապարանը անկարգ դրութիւնից

ցաւ 18 տարեկան աղջկայ հետ 38 տարեկան հասակում լոկ ետաքրքրութիւնից զբաղած՝ գեղեցիկ եւ շանչի կին ուսնակալու ցանկութեամբ: Բէզմուրեանը մի րօպէ մտածում է նոյն իսկ ազատ թողնել կնոջը, արձակել նրան, բայց զաւակները, պատուի միտքը թող չէ ասլիս նրան: Եւ կինը, Հերթիլան, ուշադրութիւն չը դարձնելով մայրական պարտաւարտութիւնների կոչին, թողնում է ամուսնու տունը ու փախուցում Թուրքի Արմաբարանի հետ, որա ջրով ընկերակցութեամբ, գրեթով ամուսնուն մի նստակ, որի մէջ ասում է, թէ՛ այլ եւս ապրել նրա հետ չէ կարող եւ ի սոստանալով մասնաբաժանութիւնները գրել ճանապարհարհից: Եւ իմանալով այդ փախուստը, Մարտարեանը գոչում է. «Ունէր իրաւունքս: Դրանով էլ վերջանում է զրաման:

Ահա զրամայի մանրամասն բովանդակութիւնը, որ նաեւ երկու խօսքով կարելի է ամփոփել: Իր ազատ կամքով ու յօժարութեամբ ամուսնանալով մի կրթված, ազնիւ, բայց պրօզայիկ մարդի հետ, վեց տարվայ ամուսնութիւնից եւ զաւակներ ունենալուց յետոյ, կինը գալիս է անհրաժեշտութեամբ, որ ապրել այդ մարդի հետ չէ կարող. որովհետեւ նրանց ճաշակները միեւնոյն չեն, որ աւելի լաւ է գեղեցկութիւնը պրբել յանցանքի մէջ, քան տղեղութիւնը առաջնութեան մէջ, որ ինքն՝ արդէն 25 տարեկան

կարգի բերի՝ ծախս, խանութ բաց արի՝ ծախս՝ բոլորը ծախս եւ ծախս: Բայց այս բոլորը կապ ունէր արեւօք նրա տեսչութեան հետ:

Ն—ս

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, սեպտեմբերի 20-ին

Կրօնուսուցիչների խնդրը նոր չէ մեր հոգեւորական գասի մէջ:

Քիտոսից արդարացի նկատողութիւնները եւ մերկացումները զուր չեն եկել մեր կրօնուսուցիչ հայրերին, ինչպէս արդէն լսելի է մասնաւոր կերպով եւ ինչպէս զովից պարզութեամբ խոստովանում է ձուգուրեան քաննան:

«Իւր բարկանում ես, ուրեմն մեղաւոր ես», ասում է Մօլիերի հերոսներից մէկը:

Ճիշդ է, անցեալ տարի Վեհափառ Կաթողիկոսին դանդաղաներ էին արված կրօնուսուցիչների անբարեխիղճ վերաբերման վրա ղէկի իրանց սասնանքով արագան պաշտօնը եւ այդ գանձագործներին մէկն էլ եւ էր: Մէկ անգամ էլ քննակալական նախապարտեանի հետ գնացինք Վեհափառին բողոքելու այս դրութեան ղէկ: Եւ այդ օրն էր, որ Վեհափառին ներկայացան թիֆլիսի քանանները եւ լսեցին նրա յանդիմանանքը եւ հրամանը բարեխղճօրէն վերաբերվելու ղէկի կրօնի գաւառաւարտութիւնը պետական դրոցներում: Կրօնուսուցիչները փորձեցին բացատրութիւններ տալ արդարացիորէն համար այն իրողութիւնը, որ կուրսն աւարտող գիմնադաստանին «Հայր մերը» չէ հասկանում հայրերէն Սակայն բացատրութիւնները բաւարար չը թուացին տեղագրած Գարեգին վարդապետին, որ յայտնեց, թէ կրօնուսուցիչները մի բանտիւր այնքան դասեր են «ճարտ» զանազան դպրոցներում, որ անհնար է բարեխիղճ վերաբերումը Վեհափառ Կաթողիկոսը յորդորներ կարողաց, յոյց տուեց քանաններին իրանց պաշտօնի վեհութիւնը, իրանց պատասխանատուութիւնը եւ այն... Բայց ո՞վ լսեց, որ կրօնուսուցիչ հայրը իր դասերի թիւը պակեցրեց:

Այո, օրէնքի տառի վրա հիմնվելով, կրօնուսուցիչ քանանները գոչ էին իրանց իրաւունքը համարեն առարկելու, թէ իրանք կատարում են իրանց պարտաւարտութիւնները:

Բայց չէ, հայր կրօնուսուցիչներ, բացի պաշտօնական պարտաւարտութիւններից, որ ինձպէս ձեզպէս մարդիկ են գրել, կայ եւ մի ուրիշ, աւելի բարձր պարտաւարտութիւն, որը ոչ մի օրինակակն յօդուածի չէ կարելի վերածել, որովհետեւ նա բարձր է ամեն օրէնքներից, դա բարեխղճութիւնն է ինչին պէտքն է կրօնուսուցիչի այդ նոր, ոչ մի Ու-ի տակ չը մտած յօդուածը:

Ահա թէ ինչ է ասում նա:

- 1) Ուսուցչութիւնը ամեն մարդու բանն չէ:
2) Եթէ դասերը չափազանց են եւ զու ճիշդ գիշարպէս անկարող են ամեն տեղ հասնել, ինչպէս ասում էր Գարեգին վարդապետը, գուսերիք թիւը պակեցրեց, կամ հետագիր այդ սրբաբայրից եւ տեղ տուր աւելի կարողին:
3) Երբ դու քանանայի փարաջան հագար, դու որոշ բարոյական պարտաւարտութիւններ ստանանքների ղէկի եկեղեցին, ղէկի ժողովուրդը, ղէկի կրօնը եւ լեզուն: Այս պարտականութիւններն էլ ոչ մի օրէնքագրութեան մէջ չեն մտել:

Այս, կան պարտքեր, որոնք ոչ մի օրէնքագրութեան մէջ չեն մտել, նրանք գրված են իրանում առնաստարակ իւրաքանչիւր անհատի սրտի տախտակի վրա:

Չեմ ուզում երկարացնել

Իմ կարծիքով, ոչ մի արդարացումն ու հերքումն չի բժշկի մեր վէճերը, հարկաւոր է լուրջ

կին՝ աւելի երջանիկ կը լինի 30 տարեկան գեղեցիկ եւ կոյս մնացած երիտասարդի հետ, եւ այդ երջանկացութեան հիման վրա, նա թողնում է ամուսնուն, երեխաներին, ոտանկոխ է անում ամուսնական, մայրական պարտաւարտութիւնները ու փախուցում էր արած երիտասարդի հետ: Եւ հեղինակը հարցնում է «ուսն էր իրաւունք», թէ՛ եւ դրամայի ամբողջ ընթացքում աշխատելով ստեղծել Հերթիլայից եւ Թուրքիէնց համակրելի Կարեւոր երեւում է, որ նա արդէն ինքն իր համար լուծել է այդ հարցը եւ գտնում է, որ նա ունէր իրաւունքը:

Իրաման բեմական, աքտաբին կողմից ունի արժանաւարտութիւններ, լաւ տեսարաններ, լուսնակ գիշեր, ճոխ անտառ, ծաղիկներ, երաժշտութիւն, տեղական շուրի, շքեղ ամառանոց. մի խօսքով լաւ ակէստաբներ. դրանք բոլորը որոշ տպաւորութիւն կարող են գործել եւ գործում են Սակայն ներքին բովանդակութեան կողմից, իբրեւ մի գրական-հասարակական գործ, Երթիլայանքի նոր գրաման ոչ միայն զուրկ է բարոյական որ եւ է հիմունքից, ոչ միայն չունի գաղափարական որ եւ է արժէք, ոչ միայն մեղանքում է հոգեբանութեան տարրական պահանջների ղէկ, այլ մի կատարեալ գեղարվեստական գործ է, զուրկ սօցիալ-բարոյական որ եւ է հիմքից, զուրկ հասարակական որ եւ է իդէալից: Եւ այդ պատ-

վերաբերումը ղէկի կրօնի դասաւարտութեան ինչորէ:

Մեզ համար ի հարկէ նշանակութիւն չունի այդ կամ այն անձաւարտութիւնը, խնդրը սկզբունքն է վերաբերում: Անպարտ լուծումն է հարկաւոր:

Վ. Արծրունի

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ախալքալաք, հոկտեմբերի 1-ին

«Մշակ»-ի 208 համարում Ախալքալաքի տըպագրված լուրի մէջ ասված է, որ ս. Փրկիչ եկեղեցու նորոգութիւնը երէցիկու Ստաւրոպոլի Զինկարանը ընտրված է պատգամաւորների 9 ձայնով ընդգէմ միւս պատգամաւորների 21 ձայնի:

Թրքիստանի տառաջն առնելու համար բարեհաճեցէք, խնդրեմ, տպագրել երկուսդ՝ ճշմարտութիւնը պարզ կազուցանելու հարցելի ընթացքներին: Յունիսի 30-ին կայացած բազմամարդ ժողովով ընտրվեցին 30 պատգամաւորներ, որպէս զի վերջիններս առանձին ժողովներ ունենալով՝ ընտրին արժանաւոր երէցիկու ս. Փրկիչ եկեղեցու համար Ապա օգտաւոր 25-ին նոյն բազմամարդ ժողովը հետագրեց է այդ 30 պատգամաւորներից 8 հոգու. թէ՛ զրանց հետագրեցու պատճառը եւ թէ՛ մինչեւ այդ ժամանակ երէցիկու չընտրուելու պատճառը մասնաւորապէս յայտնի է ընթացքից: «Մշակ»-ի 194-րդ համարում տպագրված «Միական»-ի նամակից: Սեպտեմբերի 3-ին ժողովի եմ հրատարակեց 22 պատգամաւորներին, որոնցից ժողովի եկել են 16 հոգի: Ժողովը կանոնաւոր համարելով՝ բաց եմ արել 16 պատգամաւորով ծաղկով՝ բազմաթիւ թեմալը՝ զուտակել են երկու հոգի, որոնցից պ. Չինկարեանը 9 սպիտակ ջուրով ընտրվել է երէցիկու թուանշաններից ցոյց են տալիս, որ ընտրութիւնը շատ կանոնաւոր է, այլ կերպ՝ նախ ինչս արդարեւ մի անկանոն ընտրութիւն չէ ներկայացնի վիճակային կանոնաւորային ի հաստատութիւն, եւ երկրորդ կանոնաւորային առանց գործի կանոնաւորութիւնը ի նկատի առնելով՝ չէր հաստատի նորոգութիւնը երէցիկու: Պարզ եմ համարում յայտնի նաեւ, որ թիֆլիս գնացել եմ նորին Վեհափառութեան ներկայանալու կարեւոր գործերով եւ ոչ թէ՛ աղջցնելու երէցիկու ընտրութիւնը:

Փոխանորդ Բաբգէն վարդապետ Աղաւելեանց

Նեմօրէն Արծրունի

Կովկասեան Դիւղանստեանական ընկերութեան խորհուրդը զիմել է մօտ օրերումս կովկասեան Կատալոնացիներին խնդրելով թող ապ ընկերութեանը՝ խորհրդակցական ժողովներ կազմել Գործում եւ թելաւում տեղական գեղատեսչութեան կարիքների մասին՝ համաձայն առանձին խորհրդակցութեան կազմած ծրագրի:

Ամուսնայրուծական գործերը կօնսիստօրիաների իրաւաւորութիւնից հանելու եւ քաղաքացիական դատարաններին յանձնելու հարցը վճռված է զրական կերպով: Ամուսնայրուծական վէճերի դատական մասը այսուհետեւ կը ջննէ նախաքական դատարանը, եւ ամուսնայրուծութեան մասին դատարանի կայացրած վճոհի հաստատութիւնից յետոյ միայն՝ այդ վճոհները կը յանձնվեն սինօզի բարեհայեցողութեան:

«Новое Обозрѣніе» լրագրին գրում են Երե-

ւանքով այն տիպերը, որ նա կամեցել է զուրս բերել իբրեւ համակրելի, իդէալական, դուրս են եկել ընդհակառակը, հակակրթի. եւ այդ է պատճառը, որ հանդիսատես հասարակութեան անտող համակրութիւնը ոչ թէ՛ դրամայի այդ կենսաթոնական անձաւարտութիւնների, հերոսների կողմն էր, այլ Անտօն Բէզմուրեանի կողմը, որին, հեղինակը կամեցել է զուրս բերել իբրեւ հակակրթի տիպ: Եւ միթէ՛ կարելի է համակրել մի մարդի, որ առանց որ եւ է պատճառի, նոյն իսկ առանց որ եւ է հասարակական իդէալների ու ձգտումների, գաղիք, մտածում է որիչի ընտանիքը եւ աշխատում զանազան սոփեստ դատողութիւններով գլխից հանել այդ մարդի կնօջն ու փախնել նրան. միթէ՛ կարելի է համակրել այնպիսի մի տիպի, որ աշխատում է մտնել կնօջ մէջ այն համոզումները, թէ՛ աւելի լաւ է գեղեցկութիւնը յանցանքի մէջ, քան տղեղութիւնը առաջնութեան մէջ: Եւ այս կարծիքը ոչ թէ՛ պ. Երթիլայանքին յայտնած լինէր, այլ նոյն իսկ մի նշանաւոր փիլիսօփայ, գարձեալ միշտ կը մնար անբարոյական կարծիքը: Մենք չենք կարող ընդհան համարել այն վիճակը, երբ մի կին կամեցել է բաժանվել իր ամուսնուց, երբ մի կին վրա ձգել իր զաւակներին, լոկ այն պատճառով, որ զիցուք, ամուսինը չփյաւա սիրելու տեղ «տօյմա» է սիրում, կամ ինքը կինը ձանձրացել

ւանից. «Լրատանի էկզարտ Ալէքսի արեւելիկ կողմը պեղուսների տեղից մեկնեց ուղակի ղէկի Էլմիածին՝ ճանապարհին կառքից դիտելով այն հողաբաժնիք, որ Էլմիածին վաճառել էր կալուածներից յատկացրել է առաջադան եկեղեցու շինութեան համար: Կաղարչապատ գիւղը մանելին՝ Վրաստանի էկզարտը այցելեց այնտեղի ուսուց եկեղեցին եւ ապա ուղեւորվեց ղէկի Էլմիածին վաճառ, ուր վաճառի միւսնութիւնը՝ իր զուրս ունենալով արեւելիկ կողմների, եպիսկոպոսների եւ վարդապետների՝ հանդիսաւոր ընդունելութիւն ցոյց տուեց նրան էկզարտը, չըպատկամ բազմաթիւ հոգեւորականների, մտաւ Էլմիածին տաճարը որտեղ աղօթեց սուրբ սեղանների առաջ եւ ապա նայեց եկեղեցական զգեստների եւ սոսնթների թմազարանը: Ճաճարից էկզարտը զնայեց Վեհարան, ուր անյապաղ ընդունվեց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսից: Երկու բարձրաստիճան հոգեւորականները օրտապիկ կերպով ողջունեցին միմեանց եւ փոխադարձ ուրախութիւն յայտնեցին տեսակցութեան առիթով: Ստակցու թեան մէջ՝ նորին Վեհափառութեան հետ Էլմիածին մանելու տպաւորութիւնների մասին էկզարտը յայտնեց իր գարմաքը: Սակիկ վարդապետը աշխատանքի վերաբերմամբ ս. Գրիգորի, այդ թէ՛ յունադասան, թէ՛ հայադասան եւ թէ՛ կաթողիկ եկեղեցիների կողմից հաստատուելու յարգված՝ մեծ Հայաստանի Լուսաւորչի տաճարի պեղուսների գործում: Վրաստանի էկզարտը, ի միջի այլոց, հարդրեց Կաթողիկոսին իր մտադրութեան մասին Երեւանում շինվող ուսուսական եկեղեցու խորանները մէկը նուրիսի ս. Գրիգորի անունով եւ ինքրեց նորին Վեհափառութիւնից թող ապ Էլմիածին տաճարի սրբութիւններից՝ ս. Գրիգորի մասանց մի կտորը ապ գեանեցու Երեւանի ուսաց մայր-եկեղեցում: Նորին Վեհափառութիւնը ուրախութեամբ ընդունեց էկզարտի այդ ի փրօտուս եղարարական դիմումը եւ յայտնեց իր լուրջ համաձայնութիւնը: Դրանից յետոյ նորին Վեհափառութիւնը հրաւիրեց էկզարտին, նախազապետին եւ միւսներին ճաշի որ տեղի ունեցաւ կաթողիկոսական սենեակներում: Ճաշի ժամանակ Կաթողիկոսն եւ էկզարտը կենացների փոխանակեցին: Ճաշից յետոյ էկզարտը այցելեց հոգեւոր ճեմարանով որ գաղեցիկ կերպով կատարեց ճեմարանի բազմաթիւ երգեցիկ խումբը կուրտուս վայրագութիւնը:

Մեզ կրկին խնդրում են բարեգործ անձանց ուշադրութիւնը հրաւիրել թաղուս Յարութիւնեան անունով մի հիւանդ ծերունու վրա, որը զուրկ է ապրուստի որ եւ է միջոցից Օգնութիւնը խնդրում են ուղարկել ս. Սարգսի վանահօրը՝ յանձնելու Յարութիւնեանցին:

ԴՂԱՐԻՑ մեզ գրում են. «Այս տարի գինին լաւ գին կունենայ. այժմեանից արդէն 2 րուրի 2 ր. 20 կոպէկ են ուղում վեղջոյնս. բայց չէ էլ կարելի պնդել, թէ՛ գները այդպէս բարձր էլ կը մնան, դա կախված է գինու արտահանութեան չափից, իսկ արտահանութիւնն էլ կախված է ճանապարհների լաւ կամ վատ լի-

ւանքից եւ կամեցում է այժմ մի երկու տասարդ, կոյս մարդ ունենալ: Եթէ՛ Թուրքի Ալիբարեանը յորդորէր Հերթիլային թողնել ամուսնուն յանուն որ եւ է իդէալի, որ եւ է հասարակական, բարոյական գաղափարի, կարելի էր համակրել նրան, որովհետեւ նա մտածում է իր բոլոր պարտաւարտութիւնները՝ աւելի մեծ գործի, աւելի մեծ բարոյական գաղափարի համար, բայց այստեղ մենք տեսնում ենք, որ նա գնում է մի երիտասարդի եւ տեղից, որի ամբողջ արժանիքը կայանում է իրանում, որ կոյս է մնացել, որ, յայտնի չէ՛ ինչ բարոյական եւ հասարակական իդէալներ ունի. նա միայն մի դատարկ ընդունելու տեղից, որի ամբողջ արժանիքը կայանում է իրանում, որ կոյս է մնացել, որ, յայտնի չէ՛ ինչ բարոյական եւ հասարակական իդէալներ ունի. նա միայն մի դատարկ ընդունելու տեղից, որի ամբողջ արժանիքը կայանում է իրանում, որ կոյս է մնացել, որ, յայտնի չէ՛ ինչ բարոյական եւ հասարակական իդէալներ ունի: Մենք չենք խօսում, թէ ինչ տղեղ դեր է կատարում եւ նրա ջոյքը, որի իդէալն եւս Շահի կանանց բժշկելուց այն կողմը չէ անցնելու:

Եւ մենք կանեք. ոչ, պ. Երթիլայանքէ, ձեր հերոսներն չունէր իրաւունք, իսկ պ. հեղիւնակը չունէր նոյնպէս ոչ մի իրաւունք եւ բարոյական հիմք կերակրելու հասարակութիւնը ղէկարեւտական, բարոյական հիմունքներից եւ հասարակական իդէալներից զուրկ մի արեւեստական յաւակնոտ գրուածքով:

Հ. Առաքելյան

